

Патријарх Порфирије устоличен у Пећкој Патријаршији - “Пећка Патријаршија је наша најважнија и најсигурнија кућа” (ФОТО)

Његова Светост Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски по традиционалном последовању, свечано је устоличен у најсветији трон Архиепископа пећких и Патријараха српских у Пећкој Патријаршији, ставропигијалној лаври патријараха српских, на празник Покрова Пресвете Богородице, 14. октобра 2022. године.

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је на светом евхаристијском сабрању у Пећкој Патријаршији уз саслужење више архијереја Српске Православне Цркве.

По традиционалном последовању, у току свете Литургије, како налаже богослужбени поредак, у Пећкој Патријаршији обављен је свечани чин устоличења Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија у најсветији трон Архиепископа пећких и Патријараха српских.

На светој архијерејској Литургији, Његовој Светости саслуживали су Његово Блаженство Архиепископ охридски и Митрополит скопски г. Јован,

Високопреосвећена господа Митрополити будимпештански и мађарски Иларион из Руске Православне Цркве, дабробосански Хризостом и црногорско-приморски Јоаникије и Преосвећена господа Епископи сремски Василије, будимски Лукијан, бачки Иринеј, жички Јустин, врањски Пахомије, шумадијски Јован, зворничко-тузлански Фотије, преспанско-пелагонијски Петар из Македонске Православне Цркве – Охридске архиепископије, милешевски Атанасије, диселдорфски и немачки Григорије, рашко-призренски Теодосије, западноамерички Максим, горњокарловачки Герасим, источноамерички Иринеј, крушевачки Давид, славонски Јован, аустријско-швајцарски Андреј, нишки Арсеније, далматински Никодим, осечко-пољски и барањски Херувим, ваљевски Исихије, шабачки Јеротеј, западноевропски Јустин, ремезијански Стефан, мохачки Дамаскин, марчански Сава, брегалнички Марко и стобијски Давид.

Патријарху Порфирију саслуживали су изабрани епископ новобрдски архимандрит Иларион, изабрани епископ јегарски архимандрит Нектарије, изабрани епископ топлички протосинђел Петар, архимандрит Прокопије Тајар из Антиохијске Патријаршије, архимандрит Сава – игуман манастира Високи Дечани, презвитер Срђан Перић и протођакони Драган Радић и Радомир Врућинић.

Светој Литургији молитвено су присуствовали архимандрит Данило – директор Патријаршијске управне канцеларије и архимандрит Нектарије – главни секретар Светог Архијерејског Синода, свештенство и монаштво из више епархија Српске Православне Цркве, сестринство манастира Пећке Патријаршије на челу са игуманијом Харитином.

Многобројни верни народ испунио је храм и порту манастира, међу којима је био и Његово Краљевско Височанство принц Филип Карађорђевић.

На почетку архипастирске беседе, Патријарх Порфирије је рекао да нас је мноштво разлога сабрало данас у ово вековно седиште српских Архиепископа и Патријараха, стециште теолога, књижевника и уметника и најумнијих Срба минулих времена. Мноштво је повода и разлога, а само је један најважнији, један једини без кога не би постојао, не би био могућ нити један други. Мноштво је разлога због којих смо овде дошли, али је један и једини је најважнији, а тај главни разлог да нас је Пресвета Мати Божија овде сабрала, да на празник Њеног Покрова, празник којим не обележавамо само један догађај из Њеног живота као што то обично чинимо на друге Богородичине празнике, већ један догађај из нашега живота, из живота наше свете православне Цркве, догађај Њеног чудесног јављања у Цариграду 911.

године, када се часним својим покровом надвила над окупљене вернике, православне хришћане, указујући им се прекрасна, у својој слави и лепоти небескога постојања ка коме нас води и за које се за нас Богу моли. Тај прекрасни покров чудеснога ткања утеха је и радост хришћанима и свим људима добре воље кроз векове и знак сведочанства, старања Богоматере за оне који је молитвено призивају.

Молимо се за све људе, за заједницу љубави, за мир и добро које је Христос Господ дарује и жели да га сви имамо. Пресвета Богородица коју славимо носи са собом управо тај исти мир, све вас овде сабране, али и све који су у духу са нама где год се налазе, са овога светог места позива све да се молимо за све људе, за сву нашу браћу и сестре, за све сународнике и за све са којима живимо овде на овим просторима, укључујући пре свих браћу Албанце. Градимо заједно мир као што су градиле српске породице са албанским породицама које су и у добра и у зла времена чувале ову Пећку светињу и Високе Дечане. Програм наше Цркве је мир и само мир. Прво помирење, праштање и мир са онима који су нам најближи, са оним који нам је први сусед, мир као једина могућност опстанка и наше и њихове деце. И треба да буде свима јасно, да су наша деца најважнија нама који овде живимо и да шансу да им омогућимо живот у миру имамо пре свих осталих ми, нагласио је Његова Светост.

Данас, са овог светог места поручујемо и Србима и Албанцима и свима који живе на овим просторима – Нађимо уз Божију помоћ у себи снагу, препознајмо Бога и чувајмо једни друге! Жеља за миром сагласна је са основним начелима наше вере, мир је део Божијег промисла за људски род, за човечанство, за целокупни створени свет. Мир који долази као дар Божији сигуран је и једини непоколебљив. Због мира на земљи и Царства Небеског ради служимо свету Литургију, јер то је заповест Божија, дар Божији, аманет Божији, то је оно што Христос од нас очекује, Господ наш који је кнез мира, Он то очекује од нас, али и Његова Мати, рекао је Патријарх Порфирије.

То од нас очекују и наши преци, наши претходници, свети српски архиепископи и патријарси који су од столовања Светог Арсенија Сремца, наследника Светог Саве установили освештану традицију Српске Православне Цркве и српског народа – да сваки српски патријарх буде устоличен и уведен у свети трон првојерараха српских у Пећкој Патријаршији. Пећки трон је најближи престо Богу који је српски народ саградио и зато је Пећка Патријаршија наша најважнија и најсигурнија кућа. Пећки патријарси чак и онда када су због тешких историјских околности били далеко од овог

трона, душе њихове и мисли њихове и читаво њихово биће били су везани за овај трон, за српски православни Јерусалим. Отуда и друго име наше помесне Цркве – Пећка Патријаршија. Отуда и да када смо далеко одавде, посебно важе стихови – Ако заборавим тебе, Пећи, нека ме заборави десница моја. Нека се прилепи језик мој за грло моје, ако те не споменем, Пећка Патријаршијо, истакао је Његова Светост.

Првојерарх Српске Православне Цркве нагласио је да одавде целом српском народу долази Божији благослов и благослов Светога Саве и светих архиепископа и патријараха. Тај Божији благослов чува све наше светиње на Косову и Метохији, којих је као звезда на летњем небу. Чува тако Цркву Христову и српски православни народ да опстане у свом дому, јер су Косово и Метохија дом српског православног народа, овде смо се родили за Христа, овде у Пећкој Патријаршији, Дечанима, Грачаници, Светим Архангелима смо видели светлост истиниту, примили Духа небескога, стекли веру истиниту. Православни Срби, ви који живите на Косову и Метохији, ви сте ти који уздигнете Пећки трон највише што се може узнети, ваш живот и вера су део општег савеза са Богом и са Косовским заветом. Наша међусобна подршка и наше заједничке молитве део су наше нераскидиве заједнице која је изнад сваке идеологије.

Осам векова манастир Пећка Патријаршија под својим сводовима чува свештени Трон у који се уводе наследници Светог Саве и са кога архиепископи и патријарси српски управљају бродом Христове Цркве у границама своје канонске јурисдикције. После васпостављања јединстава Српске Православне Цркве 1920. године, обновљена је и традиција устоличења у Пећки трон као видљиви доказ духовног угледања на наше богоносне и доблесне архиепископе и патријархе од добијања аутокефалности 1219. године до данашњих дана.

Устоличење првог Патријарха васпостављене Српске Патријаршије, Његове Светости г. Димитрија (Павловића) у древни трон у Пећкој Патријаршији извршено је 24. августа 1924. године, а касније су устоличени и његови наследници на трону Светог Саве: патријарх Варнава (Росић) 6. јула 1930. године; патријарх Гаврило (Дожић) 2. августа 1938. године; патријарх Герман (Ђорић) 29. маја 1960. године; патријарх Павле (Стојчевић) јула 1994. године; патријарх Иринеј (Гавриловић) 3. октобра 2010. године.

Ускоро опширније.

tvhram.rs